

Solt Antal 1920. november 16-án született Mohácson egy tíz gyermekes iparos családban. Bár a család nehéz körülmények között élt, gyermekeiket taníttatták, így Solt Antal is jogot végzett a Pécsi Egyetemen, ahol 1953-ban jogász doktorként szerzett diplomát.

Először a Központi Statisztikai Hivatalban kezdett dolgozni, majd Pécs város aljegyzője lett.

Elvégezte a mérlegképes könyvelői tanfolyamot, ennek birtokában a Patyolat Vállalat főkönyvelői feladataival bízták meg.

Ekkor jegyezte el magát a tisztító iparral. Egy idő után a Baranya Megyei Patyolat Vállalat főmérnöke lett, majd 1969-ben a Könnyűipari Minisztérium Helyiipar Kutató Intézetében a textiltisztítás fejlesztését megalapozó kutatások irányításával bízták meg.

Felismerte a szolgáltatások társadalmi és gazdaságpolitikai jelentőségét, több közreadott munkájában feldolgozta és összefoglalta a szakma alapvető ismereteit, amelyek azután éveken keresztül a szakmában dolgozók kézikönyvéül szolgáltak.

DR. SOLT ANTAL

Munkájával sikerült a magyar tisztítóipart a nyugat-európai követelményeknek megfelelő szintre fejleszteni.

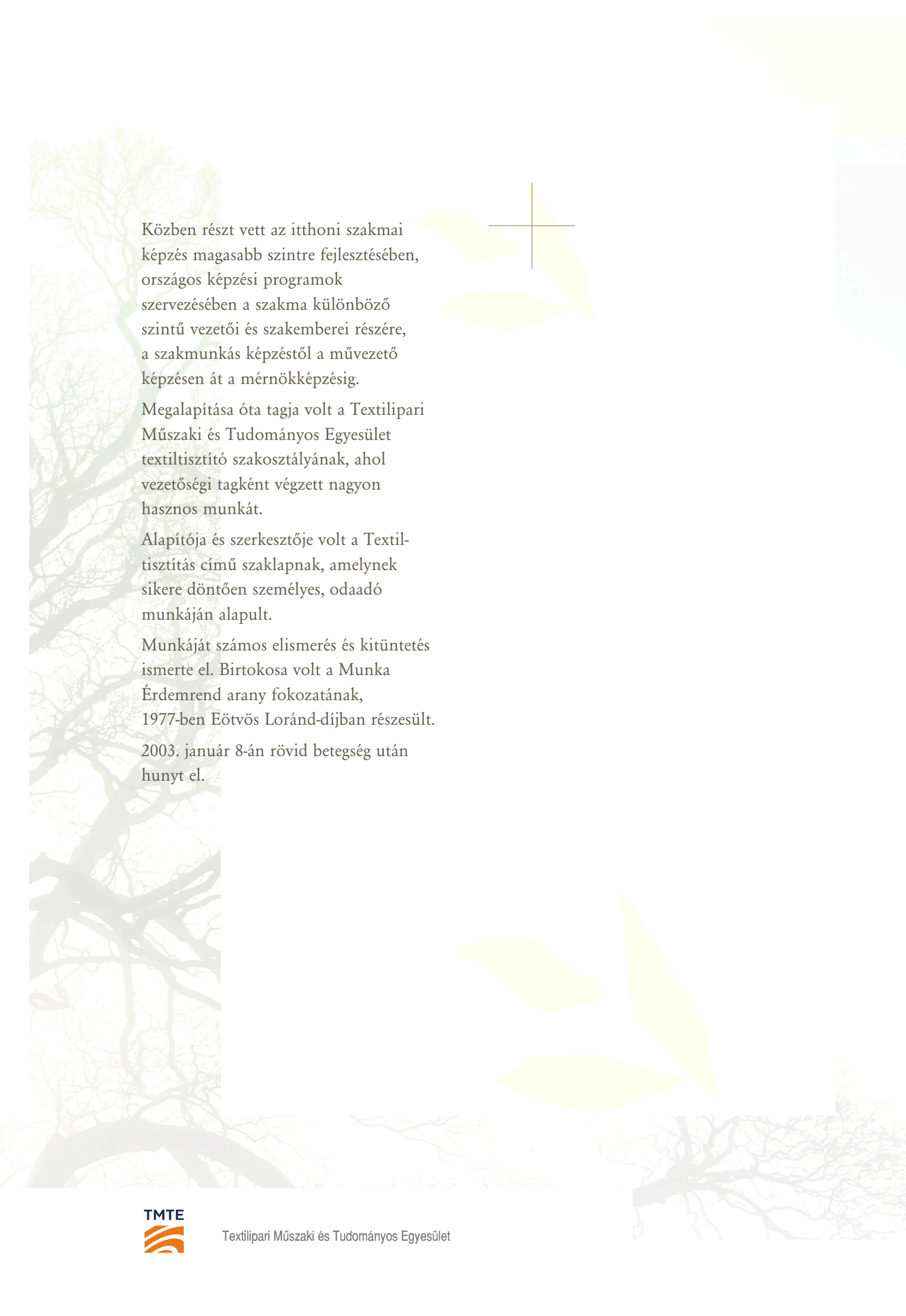
Munkásságát nemzetközi szinten is elismerték: már 1964-ben meghívást kapott az USA-ba egy tanulmányútra.

Tagja lett a vegytisztítók és kelmefestők nemzetközi szervezetének, a CINET-nek, a Vegytisztítók Nemzetközi Kongresszusának, a San Joseban székelő világ-szervezetnek, az IDC-nek.

Igen jó kapcsolata volt Európa leghíresebb kutató intézeteivel.

Számos nemzetközi konferencián képviselte Magyarországot, ahol előadásokat is tartott.

DR. SOLT ANTAL

Közben részt vett az itthoni szakmai képzés magasabb szintre fejlesztésében, országos képzési programok szervezésében a szakma különböző szintű vezetői és szakemberei részére, a szakmunkás képzéstől a művezető képzésen át a mérnökképzésig.

Megalapítása óta tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület textiltisztító szakosztályának, ahol vezetőségi tagként végzett nagyon hasznos munkát.

Alapítója és szerkesztője volt a Textiltisztítás című szaklapnak, amelynek sikere döntően személyes, odaadó munkáján alapult.

Munkáját számos elismerés és kitüntetés ismerte el. Birtokosa volt a Munka Érdemrend arany fokozatának, 1977-ben Eötvös Loránd-díjban részesült.

2003. január 8-án rövid betegség után hunyt el.